

VIKINGER FRA JÆGERSPRIS VENDER TILBAKE ETTER 1100 ÅR

Den hittil ukjente kjøper av grunden ved Baunehøj efterskole viser seg nå å være en høvding for en vikingstamme, som forlot leirpladsen for 1100 år siden, for at reise mot nord.

Det er den lokale eiendomsmegler Mads Fuge, som kan fortelle at grunnen/tomten er solgt til Vikingene. Vikingene henvendte seg for et lite års tid siden da de ønsket å vende tilbake til leirplassen som de forlot for 1100 år siden. Inntil nå har de bodd på en hidtil usjenert øy, nord for Canada ikke langt fra Nordpolen. De store klimaforandringer og utsikten til at mere og mere av nordpolen smelter, har nå tvunget vikingene til å vende hjem.

Vikingene er ganske velhavende fra gullet som vikingene tok med da de reiste. Men utover det har de slett ikke fulgt med tiden, og lever fullstendig som dengang.

SPEIDERE SKAL FORBEREDE VIKINGENES HJEMKOMST

Lokalavisen kan nå avsløre at speidere fra hele Norden, skal bygge opp og avprøve livet i vikinglandsbyen "Blikstille", forut for vikingenes hjemkomst.

Det er formennene for det nordiske speidersamarbeide "Speiding over alle grenser", som har mottatt en henvendelse fra vikingenes høvding Hr. Skaldesmækker. "Det er riktig Skaldesmækker har kontaktet os for at indgå et samarbejde om at forberede hjemkomsten", uttaler Pia og Helle.

Det har vi naturligvis takket ja til da det stod klart at kun våre speidere ville kunne løfte en slik oppgave. Skaldesmækker stiller "midtgaardsvide" krav til plassen som han ønsker at skal bygges opp nøyaktig som den ble forlatt for 1100 år siden. I tillegg kommer det at kun en speider har den spesielle innlevelsesevnen som gjør det mulig å teste hvordan livet som viking vil fungere under dagens forhold. "Grunden til, at man er blevet enige om, at det skal være speidere fra det tre nordiske lande, er at nettopp speidere har den fornødne alsidige kunnen med hensyn til orientering, overlevelse i naturen, sammenhold, bo i telt samt en masse andre kvaliteter som man ikke finder hos andre mennesker som i f.eks. en bordtennisclub eller på et

svømmehold". Uttaler lokalforeningsformann Ben Negal.

Videre ligger det i saken at vikingene snakker oldnordisk, et språk som er sammensatt av dansk, svensk og norsk. Dette krever, at vi lærer å forstå hverandres språk og kan snakke sammen, og ikke minst at når vi møter vikingene vil vi kunne forstå hva de sier og skriver.

...

SÆRTILLEGG OM VIKINGER SOM FLYTTER TIL JÆGERSPRIS

Her fortelles hele historien, vikingene som flytter til Jægerspris

I 1907 dro en polarekspedisjon ledet av den kjente polarforsker fra Jægerspris, Finn Nordbo, i et område mellom Ellesmere Island i Canada og Nordpolen. Inuittene i området hadde gjennom flere generasjoner fortalt om et hellig sted hvor store hvaler dro for å dø, men ingen hadde ennå på det tidspunktet sett stedet eller visste nøyaktig hvor det lå. Desverre omkom alle ekspedisjonsdeltagerne av det man formoder var kulde og sult.

Omkring 1960 drev det om sommeren en forseglet kasse i land på Grønlands nordkyst. Kassen ble fundet av noen Eskimoer fra det lille fangstsamfunnet Aquatartoq i Nordgrønland. Desverre fortalte ikke eskimoene noen om

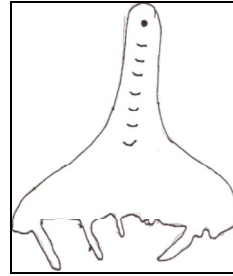
funnet, og derfor er det først for få år siden at innholdet av denne kassen er blitt kjent, og noen forskere fikk fatt på den.

Heldigvis var innholdet fortsatt intakt. Man mener at kassen har vært innefrosset i en isbre og derfor først nå, eller rettere sagt i ca. 1960, er brakt med ett isberg flere tusen kilometer til Grønland.

Grunnen til at Eskimoene ikke fortalte om funnet kan skyldes at de kjente til betydningen av innholdet i kassen.

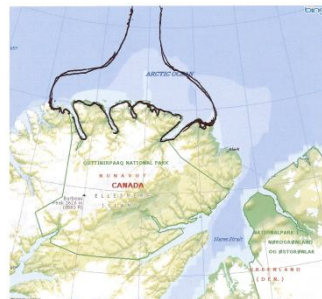
I dag er vi vesentlig klokere, og det har vist seg, at kassen i alle årene har skjult en fantastisk hemmelighet, som først nå så smått kommer fram i dagens lys.

Kassen inneholdt to ting; en dagbok og en knokkel, antagelig ett skulderblad fra en isbjørn som var utskåret og filet til i en ganske besynderlig form.



Dagboken må ha vært våt da den ble lagt i kassen, eller så har ikke eskimoene oppbevart den omhyggelig nok etter at de fant den. Store deler er uleselige i den nåværende form, men med helt nye metoder er det lykket, å gjenskape noe av teksten, slik at vi i dag vet en hel del, om hva som egentlig skjedde på ekspedisjonen.

Skulderbladet fra isbjørnen har også inntil for nylig vært et mysterium, inntil en museumsmann fant på å legge det over ett kart over Ellesmere Island i Canada - da dukket det plutselig noe frem.



Man mener, at strekene på skulderbladet muligens er en slags målestokk og prikken øverst kan være det endelige målet!!

I dag vet vi at på nettopp det stedet hvor prikken er markert, ligger det en liten aktiv vulkanøy som "aldri" har vært utforsket. Den er kun ganske få kvadratkilometer stor og fullstendig omgitt av det frosne polarhavet. Når man flyr over øya ser man ikke annet en røyk fra de aktive vulkanene og skyer av damp fra smeltet is og oppvarmet vand.

Ser man på øya fra en satellitt med termokamera kan man se at det fortsatt er temmelig stor vulkansk aktivitet og varmeutstråling, dette gjør at man ikke kan ta bilder som viser enkelte deler av øya.

Som tidligere nevnt har vi nå fått gjenskapt en del av dagboken. - Finn Norbo og hans ekspedisjon nådde faktisk frem til denne øya.

Øya er omgitt av høye lavaklipper som er vanskelig å komme over. Dessuten må man hele tiden være på vakt siden den vulkanske aktiviteten fortsatt er stor. Men, er man først kommet over de omkransende vulkanene, vil man møte et helt fantastisk syn. Inne midt på øya bor det nemlig mennesker, som er etterkommere av vikingene som for over 1000 år siden dro til Grønland og videre til "Vinlandet" som har overlevd på denne lille øya.

Finn skrev i sin dagbok: "Da vi var kommet over bjergene og begynte nedstigningen på den anden side, dukkede der et fantastisk syn op. Samtidig med at temperaturen steg til efterhånden 18°, og vi bevægede os ned under

skyerne, kunne vi nu skue ud over en frodig dal med en stor sø. Langs med søen var der marker og på bjergsiderne gik der dyr og græssede.

I første omgang troede vi det var heste, men det viste sig at være rener. I det fjerne kunne vi se en masse bygninger og sågar en borg alt sammen holdt i en byggestil som man brugte for 1000 år siden i vikingetiden.

Vi gemte en stor del af vores udstyr i nogle klippespalter, det var ikke længere nødvendigt med det meget tøj, her var alt for varmt, nærmest som en forårsdag i England om end overskyet.

På søen kunne vi se et vikingeskib samt flere andre små både, det så ud som om der blev fisket fra skibene, der må altså være fisk i søen. Længere borte kunne vi se yderligere to vikingeskibe liggende ved en lille havn.

Oppe ad bjergsiderne vokser der træer og buske og de små marker ser ud til at være tilsået.

Jeg fandt hurtigt en sti, der førte i retning mod bebyggelsen, og det varede heller ikke længe inden vi mødte nogle mennesker. De var alle sammen klædt i tøj, som vi kender fra vikingetiden. Heldigvis så de ikke ud til at være fjendtlige, men snarere forskrækkede over at der kom fremmede. Vi må nok huske på, at disse vikinger aldrig har set andre mennesker, og vi var vel nok ikke det kønneste syn. Llangskæggede og beskidte efter mange uger ude på polarisen uden

at blive vasket. Min opfattelse er, at vikingerne har troet, at de var de eneste på jorden og deres ø var det eneste sted, hvor der levede mennesker, alt andet har for dem kun været vulkanbjergene og på den anden side af dem den uendelig ødemark af is og sne."

Dette er noe av det Finn skrev om sitt første møte med vikingerne. Vi mener nå at den dalen Finn og hans ekspedisjon fant inne midt på vulkanøya, har overlevd av flere grunner. Varmen fra vulkanene omkring har sikret en høy temperatur tross for at øya ligger langt mot nord i Arktis. Smeltet snø og is har sørget for ferskvann til sjøen, og det må være en undersjøisk forbindelse til det omkringliggende polarhav, så det har vært mulig for fisk å svømme inn i den lange sjøen i midten av dalen. Etterhvert har man fått dyrket jorden. I begynnelsen har det nok vært veldig vanskelig, men ved hjelp av husdyrgjødning og råtne planterester, har man gjennom 1000 år skapt ett jordlag, så vikingerne nå både har hager og marker.

En viktig detalj er lavastrømmene fra vulkanen, som heldigvis er rent ned på yttersiden og forsvunnet i det arktiske hav, altså vekk fra dalen. I tillegg har dalen ligget i le av fjellene, så man har unngått voldsomme stormer o.l.

Finn skriver videre: "Vikingerne er alle rødhårede og taler et besynderligt sprog, som jeg har en formodning om er oldnordisk. Jeg tror, de betrakter os som en slags guder, for vi har fået

en masse gaver, og jeg kan tyde navne som Odin og Thor ind i mellem de mange uforståelige ord."

Finn fortsætter: "Vi blev ført hen til deres borg, hvor vi skulle møde en høvding. Dette foregik under megen råben og snakken mellem vikingerne. Borgen er beskyttet med nogle få vagter udstyret med træskjolde og spyd. Andre havde bue og pil, men alt i alt er der ikke mange, der bærer våben, det ser ikke ud til, at disse vikinger forventer angreb af nogen art eller har fjender. Vi blev modtaget af høvdingen og der blev straks serveret øl og mad for os i rigelige mængder."

En stor del av den etterfølgende teksten i dagboken er helt uleselig, men det arbeides fortsatt på å få den tydet.

Finn og hans ekspedisjon fant altså ikke et sted hvor hvaler la seg ned for å dø, men noe mye mer spennende, nemlig restene av en sivilisasjon av vikinger som vi for lengst trodde, var utdødd.

Denne nye viten står m.a.o. i skarp kontrast til de forløpige informasjonen om Finns resultatløse polarekspedisjon tilbake i 1907.

Det er fortsatt en stor gåte hvorfor Finn valgte å hemmeligholde denne historisk-revolutionerende informasjonen som virkelig kunne ha satt Danmark, Norge og Sverige på verdenskartet, som de førende ekspedisjonsland i verden.

...

MYSTIK OM VIKING- HØVDINGS FINANSIERING OG OPPBYGGING AV VIKINGLANDSBY

Den bekostelige oppbyggingen av en vikinglandsby på leirplassen ved Baunehøj efterskole er omfavnet av stor mystikk

Hvor kommer pengene fra? Dette spørsmålet er det mange som stiller seg i saken om vikingelandsbyen som skal oppbygges i Jægerspris neste sommer.

De siste ryktene går på at vikinghøvdingen Hr. Skaldesmækker har planer om å gjenfinne de verdier hans frender etterlod seg da de sist reiste fra leirplassen for 1100 år siden.

...

VIKINGER HAR LENGE KIKKET ETTER GRUND I HORNSHERRED

Den vikingstammen som flytter inn på leirplassgrunnen ved Baunehøj efterskole, har tilsynelatende overveid å investere i grunnen/tomten i mer enn 100 år.

Det er den lokale eiendomsmegleren Mads Fuge som kan avsløre at hans oldefar hadde en

rundvisning på grunnen/tomten tilbake i 1907. Det er neppe en tilfeldighet at denne investoren også bar etternavnet "Skaldesmækker".

Bo Gorm fra Jægerspris lokalhistoriske museum kan fortelle om dette medlemmet av skaldesmækkerfamilien. Han flyttet til byen i 1907, som innvandrer fra Nord Canada etter å ha kommet til Danmark som en del av den kjendte lokal-polarforsker Finn Nordbo's mislykkede polarekspedisjon.